

Dorota Buchwald

"Równanie matematyczne, które niczemu nie służy i znika pod ziemią. O pisarstwie Mieczysława Piotrowskiego. Cz.II", Andrzej Falkiewicz, "Twórczość" z.1 (1983): [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 27/2 (92), 220

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

EUSTACHIEWICZ Lesław: Dwudziestolecie 1918-1939. Warszawa 1983, WSiP, ss, 432, zł 150,-

W pierwszej części książki autor omawia tło filozoficzne i artystyczne dwudziestolecia międzywojennego, zarówno polskiego, jak i europejskiego; przedstawia także wybrane zagadnienia z problematyki literatury powszechnej i zarys literatury polskiej tego okresu (w przekroju gatunkowym). Część drugą stanowią prace autorstwa krytyków, historyków literatury i pisarzy analizowanego okresu. Dotyczą one utworów literackich, krytycznoliterackich, twórczości teatralnej i filmowej, są także wśród nich wspomnienia. Dobór materiału i konstrukcja części pierwszej wskazują, że autor uważa omawiany okres za zamknięty - częste są więc odwołania do Młodej Polski, jako do również zamkniętej fazy mającej "genetyczne znaczenie dla procesów literackich dwudziestolecia".

BP/92/20

K.G.

FALKIEWICZ Andrzej: Równanie matematyczne, które niczemu nie służy i znika pod ziemią. O pisarstwie Mieczysława Piotrowskiego. Cz. II. "Twórczość" 1983 z. 1 s. 62-108.

Druga część pracy poświęconej twórczości Mieczysława Piotrowskiego. Autor uważa to pisarstwo za prekursorskie w stosunku do intensywnie uprawianego w ostatnich latach nurtu literatury. Dla utworów Białoszewskiego, Barańczaka, Krynickiego, Kirscha oraz Piotrowskiego znajduje wspólnotę w postaci "estetyki poddawania w wątpliwość". Analizując szereg utworów (najwięcej uwagi poświęca "Ogrodnikom") pokazuje, jak wyrosłe z tradycji sztuki powieściopisarskiej, skomponowane konwencjonalnymi metodami zyskują nowoczesny charakter poprzez oniryczną optykę, w jakiej widzi świat Piotrowski.

BP/92/21

D.B.